

„Dolina Łyny”

Opis z rozdziału *Miejsca szczególnie cenne dla awifauny* (str. 247):

Opis terenu. Dolina rzeki Łyny o długości około 1,5 km, wraz z otaczającym ją fragmentem Lasu Miejskiego, zajmuje łączną powierzchnię około 56 ha. Granicę zachodnią stanowi ul. Leśna, północną ujście Wadąga. Granice wschodnią i południową wyznaczają granice zasięgów siedliskowych drzewostanów stanowiących o atrakcyjności przyrodniczej tego miejsca (ryc. 194). Łyna na tym odcinku charakteryzuje się szerokimi, licznymi zakolami o wolnym biegu, przekraczającymi miejscami 100 m, na skutek spiętrzenia wody na stopniu wodnym w ujściu Wadąga do Łyny. Tereny po obu stronach rzeki porośnięte są przez drzewostany na siedlisku lasu świeżego i w północnej części na siedlisku lasu mieszanego świeżego. Dominują tutaj drzewostany z dominującą w składzie gatunkowym sosną zwyczajną *Pinus sylvestris*, o wieku 140-180 lat. Najbardziej cenne z przyrodniczego punktu widzenia są lasy grądowe *Quercus-carpinetum* i buczyny *Fagetalia sylvatica* również o imponującym drzewostanie w wieku ponad 95 lat.

Awifauna. Stwierdzono tu gniazdowanie 47 gatunków ptaków. W roku 1992 w tym siedlisku znajdowało się gniazdo orlika krzykliwego *Aquila pomarina*. Jest to miejsce liczego występowania dziuplaków, m.in. dzięcioła czarnego *Dryocopus martius* (2 p.), dzięcioła zielonego *Picus viridis* (1 p.), dzięcioła dużego *Dendrocopos major* (10 p.), gągoła *Bucephala clangula* (1 p.), nurogęsi *Mergus merganser* (1 p.), siniaka *Columba oenas* (2-4 p.), muchołówki żałobnej *Ficedula hypoleuca* (2-3 p.), muchołówki małej *Ficedula parva* (5-6 p.), kowalika *Sitta europaea* (2-4 p.). Gniazdują tutaj jastrząb *Accipiter gentilis* (1 p.), lelek *Caprimulgus europaeus* (1-3 p.), zniczek *Regulus ignicapillus* (2 p.). W skarpach nadrzecznych gniazduje zimorodek *Alcedo atthis* (1-2 p.). W okresie zimowym na tym odcinku Łyny często licznie zimują ptaki wodne.

Zagrożenia. Poważnym zagrożeniem może być tylko przebudowa drzewostanu, na skutek cięć zmieniających znacznie strukturę drzewostanu. W części północnej omawianego obszaru w okolicach ujścia Wadąga do Łyny, drzewostany sosnowe w wieku 170 lat, objęte są planami zrębów obejmujących 100% miąższości przeznaczonego do wyrębu (Las Geo 2003).

Proponowana forma ochrony. W celu uniknięcia ewentualnego przekształcenia tego obszaru powinien zostać ustanowiony tu rezerwat przyrody (może „rezerwat miejski”). W terenie tym przebiega szlak rowerowy. Dodatkowo można byłoby opracować edukacyjną leśną ścieżkę przyrodniczą, przebiegającą przez najciekawsze miejsca.

